

331

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK NEJEN PRO ŽIŽKOVSKÉ FARNÍKY

ŘÍJEN 2020

ŘÍJEN 2020

1	čt	sv. Terezie od Dítěte Ježíše	památka
2	pá	sv. Andělů Strážných	památka první pátek
3	so	26. týden v mezidobí	
4	ne	27. neděle v mezidobí	
5	po	27. týden v mezidobí (sv. Marie Faustina)	
6	út	27. týden v mezidobí (sv. Bruno)	
7	st	Panny Marie Růžencové	památka
8	čt	VÝROČÍ POSVĚCENÍ FILIÁLNÍHO KOSTELA SV. ANNY	SVÁTEK
9	pá	27. týden v mezidobí (1. sv. Dionysius, 2. sv. Jan Leonardi)	
10	so	27. týden v mezidobí	
11	ne	28. neděle v mezidobí	
12	po	28. týden v mezidobí (sv. Radim)	
13	út	28. týden v mezidobí	
14	st	28. týden v mezidobí (sv. Kalist I.)	
15	čt	sv. Terezie od Ježíše	památka
16	pá	28. týden v mezidobí (1. sv. Hedvika 2. sv. Markéta Marie Alacoque)	
17	so	sv. Ignáce Antiochejského	
18	ne	29. neděle v mezidobí	
19	po	29. týden v mezidobí (1. sv. Jan Brebeuf a druh. 2. sv. Pavel od Kříže)	
20	út	29. týden v mezidobí	
21	st	29. týden v mezidobí (bl. Karel Rakouský)	
22	čt	29. týden v mezidobí (sv. Jan Pavel II.)	
23	pá	29. týden v mezidobí (sv. Jan Kapistránský)	
24	so	29. týden v mezidobí (sv. Antonín Maria Klaret)	
25	ne	30. neděle v mezidobí	
26	po	30. týden v mezidobí	
27	út	30. týden v mezidobí	
28	st	SV. APOŠTOLŮ ŠIMONA A JUDY	SVÁTEK
29	čt	30. týden v mezidobí	
30	pá	30. týden v mezidobí	
31	so	30. týden v mezidobí (sv. Wolfgang)	

Poznámka: V rámci Malé liturgiky je pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. **Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezek.ant@centrum.cz**

První strana obálky: Maria s růžencem - Fr. Avelino González

Drazí farníci, milí přátelé,

vstupujeme do tradičního měsíce sv. růžence, který nám zvláštním způsobem připomíná památka P. Marie Růžencové. Asi jste již vícekrát slyšeli o historických událostech, které nakonec vedly k tomu, že papež ustanovil tuto památku jako závaznou pro celou církev. Protože jsem se již v minulých letech o této památce a její důležitosti zmiňoval, zastavil bych se dnes u jednoho z novějších světců, který je bytostně spojen s mariánskou úctou a zároveň si ho dosti velká část z nás pamatuje anebo ho dokonce mohla vidět a zažít v osobním setkání. Jedná o sv. papeže Jana Pavla II., jehož památku si budeme připomínat 22. října, tedy v den, kdy jako papež pronesl svou první a úvodní a zcela nezapomenutelnou ho-

miílii na náměstí Sv. Petra při svém uvedení do úřadu Náměstka Kristova. Dodnes je možné si tuto promluvu přečíst, ale též si ji i přehrát na videozáznamech a tím se alespoň o trochu více přiblížit tehdejší atmosféře, která na svatopetrském náměstí panovala. Bylo to období studené války, do kterého přichází papež z východního komunistického bloku, jehož volba byla pro mnohé absolutní senzací a velkou neznámou. Během homílie zazněla tehdy od papeže následující slova, která pronesl velmi hlasitě, skoro jakoby křičel, aby zdůraznil jejich důležitost a nutnost: „**Nemějte strach přimout Krista a uznat jeho moc....Nemějte strach. Otevřete dokořán své brány Kristu**“ (promluva Sv. Jan Pavel II, 22. 10. 1978). Jeho slova pronesená v italštině jakoby zbucovala celé náměstí a lidé byli skoro elektrizováni tímto mocným projevem nabitým neuvěřitelnou vírou a statečností.

Když jsem se nad těmito slovy zamýšlel, tak jsem si říkal, jestli právě i my dnes nepotřebujeme slyšet znovu tato jasná, přesvědčivá a statečná slova, která nám dodají novou sílu k následování Pána v obnovené věrnosti a oddanosti podle vzoru tohoto velikého a svatého papeže. V době, kdy byla situace ve světě dosti vyhrcoená na mnoha stranách, a nevědělo se, jak vše půjde dál, přichází papež s jasným a velmi prostým návodem: **Nemějte strach**. Avšak nedává pouze nějakou pozemskou útěchu, ale připomíná, kdo má vše v rukou a upozorňuje na koho se máme obrátit a kým se zaštitit. Jak útěšně, pokojně a nadějně zní tato slova i dnes po více než 40 letech, kdy zažíváme určitým způsobem podobné nejistoty a chaos jako tehdy. Sužuje nás pandemie koronaviru, mnohé mocnosti jsou na hranici konfliktu, který by mohl přesáhnout pouze jejich vzájemný rozpor a k tomu ohrožení plynoucí z přírodních podmínek kvůli našemu sobeckému jednání vůči stvoření, které nám s důvěrou světil Bůh a o které máme pečovat a rozvíjet ho. Sv. Jan Pavel II. čerpal svoji bezmeznou důvěru a zároveň i statečnost z hlubokého osobního spojení s Kristem, ale i s Matkou Boží. Na jeho papežském erbu bylo v dolním poli velké M znamení pro Marii a jeho heslem bylo Totus tuus – Celý tvůj, čímž vyjádřil své zasvěcení Panně Marii. V jeho rukou byl velmi často vidět růženec a to i během projevů při různých synodách a kongresech. Slyšel jsem, že se často modlil denně všechny 3 růžence. Sám pak dokonce přidal nový čtvrtý růženec s tajemstvími světla a napsal papežský list o sv. růženci. Nebyl tedy jenom teoretik a teologický myslitel, ale i žil tím, co učil a předával celému křesťanskému lidu. On miloval svou matku, a když mu umřela, byl ještě dítě. O to více se upnul k nebeské Matce, která mu vše měla vynahradit a doplnit, o co přišel ztrátou své přirozené maminky. Sv. Jan Pavel II. provedl též několik zasvěcení celého světa Panně Marii. Poslední zasvěcení učinil v jubilejním roce a sice 8. října 2000 na náměstí sv. Petra v Římě.

Proto si myslím, že nám v tomto měsíci nemůže být nikdo lepším příkladem v modlitbě sv. růžence a lásce k Matce Boží než právě tento veliký, svatý a mariánský papež Jan Pavel II. Možná si můžeme najít jeho list o sv. růženci a přečíst si ho, aby nám pomohl konat tuto modlitbu s větší soustředěností a láskou. Je to zvláštním způsobem rodinná modlitba, která obnovuje, posiluje a posvěcuje vztahy mezi všemi.

Hojnost Božích milostí na přímělu Panny Marie vám vyprošuje P. Vít

●	Modlitba růžence – po celý říjen 30 min. před každou mší sv.
●	Zkouška chrámového sboru – každé pondělí ve Farním centru
●	1. 10. 18:00 Výstav eucharistie – po mši sv. do 20:00 tichá adorace
●	3. 10. 14:00 Pout' k Mariánskému sloupu – setkání v kostele sv. Prokopa a následná pout' – podrobnosti viz str. 9
●	4. 10. 17:00 Sbírka na splátku farního úvěru – všechny kostely
	Hovory o víře pro katechumeny a hledající – neděle 4., 11., 18., 25. října Farní centrum
●	8. 10. 18:00 Výročí Posvěcení kostela sv. Anny (1911) - mše sv. u sv. Anny
●	10. 10. 8:00 Úklid kostelů – po mši sv. u sv. Prokopa
●	11. 10. 17:00 Setkání ministrantů – Farní centrum
●	18. 10. Sbírka na misie – všechny kostely

PODZIMNÍ HUMANITÁRNÍ SBÍRKA

Milí farníci, přátelé!

Prosíme všechny, kdo si připravovali věci pro jarní sbírku, aby nás nyní podpořili - třeba i modlitbou za úspěch této podzimní humanitární sbírky, kterou organizujeme ve spolupráci s Diakonií Broumov. Bude opět v prostorách bývalého skladu Diakonie Broumov, Prokopova ul. č. 4 (ve dvoře) na Žižkově. Tyto prostory laskavě zapůjčila Česko-bratrská církev evangelická, za což děkujeme vstřícnosti místního faráře Pavla Kaluse.

Přijímáme:

oblečení, domácí textil, nádobí – použitelné, i jednotlivé kusy, **zánovní boty, hračky, hygienické potřeby, deky, polštáře, lůžkoviny**, které se mohou dobře upotřebit v jiných domácnostech nebo domovech. Vybíráme **pouze** malé elektrospotřebiče – varné konvice, žehličky, jenom **funkční**.

Větší spotřebiče jako rádia, televize, PC apod. **nelze** přijímat vzhledem k zákonu o likvidaci nebezpečného odpadu.

Budeme se na vás těšit:

v pátek 16. října od 13 do 18 hodin,

v sobotu 17. října od 10 do 16 hodin.

Kdo by chtěl pomoci při vybírání věcí, může se přihlásit u Libuše Janovské, tel. 736242333.

Za vše předem děkujeme.

Anna Velková - za Farní Charitu

Marta Pešková – za Diakonii Broumov

Ty Královna jsi mocná, přesladká
Růžence posvátného,
v němž všecha Ave jako poupátka
jsou zdobou srdce tvého.
Vypros, ať žehná Trojediný všem,
kdo ctí tě, Panno, svatým Růžencem!

*z písně
Ó Matko Páně,
Matko rajských krás...*

Důležitost všedního života - promluva ze dne 11. 3. 1960 - 2. část *uspořádal P. Vít Uher*

Když myslím na ty z vás, kdo se ještě po letech oddávají snění — neplodnému, dětskému, jako Tartarin z Tarasconu — o lovu lvů na chodbách domu, kde jsou tak leda myši nebo něco podobného, když myslím na takové lidi, chci vám připomenout, jakým velkolepým dobrodružstvím je cesta k Bohu při věrném plnění běžných denních povinností, v bojích, které Pána naplňují radostí a o kterých ví kromě nás jen on sám. Patrně nebudete běžně konat oslňující hrdinské činy, z prostého důvodu, že se obvykle k tomu nenaskytne příležitost. Ale je naopak dost příležitostí projevit lásku, kterou cítíte k Ježíši Kristu právě v maličkostech a běžných záležitostech. *I v malých věcech*, vysvětluje sv. Jeroným, *se projevuje velikost duše. Stvořitele a jeho dílo neobdivujeme jen tím, že obdivujeme nebe i zemi, slunce a moře, velká zvířata jako je slon, velbloud, kůň nebo lev, ale zvířata nepatrná jako je mravenec, komáři, červíčky a jiná zvířata tohoto druhu, o kterých víme, jak vypadají, ale často ani neznáme jejich názvy. Jak u těch velkých, tak u těch malých obdivujeme stejné mistrné dílo. Stejně tak duše, která se odevzdá Bohu, se věnuje se stejnou vroucností věcem nepatrným i těm velkým.*

Když přemýšlíme o slovech Našeho Pána: *Sám sebe za ně posvěcují, aby i oni byli posvěceni v pravdě*, vidíme jasně jediný cíl: máme se posvěcovat a máme být svatí, abychom posvěcovali. Jako jemné pokušení nás patrně napadne myšlenka, že jen málo nás je rozhodnuto odpovědět na tuto Boží výzvu, kromě jiného i proto, že se považujeme za prostředníky velmi málo významné. Je to pravda, je nás málo ve srovnání s ostatním lidstvem a osobně nestojíme za nic, ale Mistrovo ujištění zní jasně: křesťan je světlem, solí kvasem světa a *malý kousek kvasu prokvasí celé těsto*. Proto jsem vždy hlásal, že nás musí zajímat duše všech lidí, naprosto všech, bez jakéhokoliv rozlišení. Máme přece jistotu, že Kristus nás vykoupil všechny, a přes naši osobní neschopnost nás chce jen několik málo využít, abychom toto vykoupení hlásali. Právý Kristův učedník nebude nikdy s nikým jednat špatně, omyl nazve omylem, ale toho, kdo se mylí, musí opravit s láskou, jinak mu nepomůže, nemůže ho posvětit. Je třeba, abychom jim byli bratry. A jak radil sv. Jan z Kříže, *vždy dávali lásku tam, kde není láska, aby tam pak byla láska*, i v takových zdánlivě nedůležitých situacích, které nám poskytují naše práce v zaměstnání a rodinné i společenské vztahy. Proto všichni, ty i já, využijeme i těch nejbanálnějších příležitostí, které se vyskytnou v našem okolí, abychom je posvěcovali, abychom posvěcovali sebe a posvěcovali ty, kdo s námi sdílejí každodenní starosti. A pak pocítíme ve svém životě sladkost a podmanivost břemena díla spoluvykoupení. V této chvíli před Pánem uvedu ještě něco, co jsem použil už před lety, ale co má stále aktuální platnost. Vybral jsem si tehdy několik úvah Terezy z Avily: *všechno, co není pro Boha, je ničím a méně než ničím*. Chápete, proč člověk ztrácí pokoj a vyrovnanost, když se vzdálí od svého cíle, když zapomene, že Bůh ho stvořil ke svatosti? Snažte se tedy, abyste nikdy neztratili tento nadpřirozený smysl, ani při zábavě nebo odpočinku, tak důležitém v životě každého člověka jako jeho práce. Ve svém povolání můžete dosáhnout špičkového výkonu, ve svém svobodném podnikání můžete dosáhnout skvělých úspěchů, ale jestliže zanedbáte tento nadpřirozený smysl, který musí předcházet každou lidskou práci, budete na své cestě jen žalostně bloudit.

Dovolte mi odbočku, která se však této záležitosti týká. Nikdy jsem se nikoho neptal, co si myslí o politice; nezajímá mě to. Řeknu v této souvislosti, co tkví v podstatě Opus Dei, kterému jsem s pomocí Boží zasvětil svůj život, abych sloužil Církvi. Toto téma mě nezajímá, protože přece vy, křesťané, máte plnou svobodu a osobní odpovědnost zasahovat, jak nejlépe umíte, do politických, sociálních, kulturních aj. problémů neomezeně. Jediným omezením je respektování toho, co stanoví učitelský úřad církve. Pouze bych měl starost — pro dobro vašich duší — kdybyste z těchto hranic vybočovali a dostávali se do rozporu s vírou, ke které se hlásíte, a svými činy. V tom případě bych vás na to zřetelně upozornil. Tento nedotknutelný respekt k našim veřejným záležitostem, pokud vás neodvádějí od Božího zákona, nechápou ti, kdo neznají pravé pojetí svobody, kterou nám Kristus získal na kříži, *qua libertatem Christus nos liberavit*, zastánci jednoho či druhého extrému: jednak ti, kdo se snaží vnucovat jako dogmata své názory na pozemské záležitosti, jednak ti, kdo člověka zbavují odpovědnosti, když popírají hodnotu víry tím, že ji považují za schopnou těch nejhrubších omylů. Ale vraťme se k našemu tématu. Už jsem říkal, že můžete dosáhnout těch nejvýraznějších úspěchů ve společnosti, ve veřejné činnosti, ve svém povolání, ale jestliže zanedbáte svůj duchovní život a odloučíte se od Boha, ztroskotáte. Před Bohem, a to je to nejdůležitější, dosáhne vítězství ten, kdo usiluje o to, aby jednal jako opravdový křesťan. Neexistuje žádné polovičaté řešení.

pokračování na str. 6

Výňatek z listu papeže Františka
biskupům ve Spojených státech amerických
 o nutnosti upevnění víry v současně společnosti
 (2019)

Povolání ke svatosti nás chrání před upadnutím do falešných opozic a před mlčením v prostředí prosáknutém nenávistí, nejednotou a násilím mezi bratry. Církev je znamení a nástroj vnitřního spojení s Bohem a jednoty celého lidstva, nese v sobě posvátné poslání být místem setkání a pohostinnosti nejenom pro svoje členy, ale pro celý lidský rod. Jejím poslání je vlastní pracovat neúnavně na všem, co může přispět k jednotě mezi lidmi a národy jako symbol a svátost sebedarování Krista na kříži všem lidem bez jakýchkoli rozdílů. Toto je největší služba, kterou Církev nabízí, tím spíše dnes, kdy vidíme, že povstávají nové i staré bratrovražedné retoriky. Naše komunity dnes mají dosvědčovat konkrétně a kreativně, že Bůh je Otec všech a že v Jeho očích existuje pouze jediné možné třídění, totiž na syny a bratry. Věrohodnost spočívá také v tom, jak spolu s ostatními aktéry pomáháme spřádat sociální a kulturní tkanivo, které se nejen rozpadá, ale přechovává a favorizuje nové formy nenávisti. Jako Církev nemůžeme zůstat vězet v tom či onom zákopu, nýbrž musíme bdít a začínat vždycky u toho, kdo je nejzranitelnější. Odtud nás Pán zve, abychom byli ve světě rozděleném válkami a nesvorností, nástrojem jednoty, svornosti a pokoje.

Jak obrovský úkol máme ve svých rukou: nemůžeme ho zamlčovat a uspávat kvůli svým omezením a nedostatkům! Pán věděl velmi dobře, že ve chvíli kříže bude nejednota, rozdělení a roztříštěnost, jakož i strategie, jak se této chvíli vyhnout, tím největším pokušením, které dolehne na jeho učedníky a může znetvořit a znemožnit jejich misijní poslání. Proto prosil On sám Otce, ať o ně v této chvíli pečuje, aby byli jedno a nikdo nezahynul. V důvěře – a pohroužení do Ježíšovy velekněžské modlitby – chceme se učit od Něho a s pevným rozhodnutím zahájit čas modlitby, ztišení a reflexe, dialogu a společenství, naslouchání a rozlišování; dovolme Mu, aby přetvořil naše srdce ke svému obrazu a umožnil nám objevit Jeho vůli.

Důležitost všedního života – dokončení ze str. 5:

Sami jistě znáte tolik lidí, kteří by z lidského hlediska měli být velmi šťastní, a přesto jsou neklidní a zatrpklí, zdá se, že překypují radostí, ale dotkneš se jejich duše a objeví se zatrpklost, hořká jako žluč. Nikomu z nás se nic takového nestane, jestliže se budeme snažit plnit Boží vůli, oslavovat Boha, chválit ho a šířit jeho království mezi všemi lidmi. Působí mi zármutek, když se dozvím, že nějaký katolík —Boží syn, který je křtem povolán, aby byl druhým Kristem— uklidní své svědomí formální zbožností, jakousi nábožností, která ho přiměje občas se pomodlit, pouze tehdy, když si myslí, že se mu to hodí, chodí na mši svatou v předepsané dny —a to ještě ne po každé— přitom pečlivě sleduje, aby měl v pořádku zažívání, jí pravidelně v určitou dobu, polevuje ve víře, mění ji za mísu čočovice, jen aby se nemusel případně vzdát svého postavení... A potom drze a opovážlivě použije pro svůj postoj nálepky: křesťan. Ne! Nespokojme se s nálepkami, chtěl bych, abyste byli dokonalými křesťany, a proto musíte nekompromisně hledat vhodný duchovní pokrm. Z vlastní zkušenosti jistě dobře víte —a mnohokrát jste to slyšeli i ode mne, když jsem chtěl předejít malomyslnosti— že duchovní život spočívá v tom, že se každý den začíná znovu a zase znovu, a cítíte jistě ve svém srdci, stejně jako to cítím já, že to musíme dělat bez ustání. Patrně jste to pozorovali při zpytování svědomí —mně se to stává také; promiňte, že se stále odvolávám na sebe, ale když k vám mluvím, obracím se na Pána s potřebami vlastní duše— že opakovaně prohráváte a často se vám zdá, že tyto malé prohry jsou neobyčejně závažné, protože svědčí o zřejmém nedostatku lásky, odevzdanosti, ducha obětí, ohleduplnosti. Snažte se o zlepšení s upřímnou lítostí, ale nezneklidňujte se.

zdroj: Coulombe-Náměstkové Kristoví, Wikipedie

	225 PIUS V. 7. leden 1566 - 1. květen 1572 * 1504 Itálie, vl. jm. Michele Ghisleri	
---	---	--

Pocházel ze vznešeného rodu, stal se dominikánem a věnoval se pedagogické činnosti. Roku 1528 přijal kněžské svěcení, 1556 byl jmenován biskupem v Sutri a následujícího roku byl jmenován kardinálem. Spolupracoval velmi těsně se sv. Karlem Boromejským.

Jako papež se zaměřil na potírání protestantismu a tureckého vlivu. 7. října 1571 zvítězila jím zorganizovaná tzv. Svatá liga nad tureckou převahou u řeckého Lepanta, což bylo připisováno pomoci Panny Marie, kterou křesťané prosili o pomoc. Proto učinil tento den svátkem Panny Marie Vítězné, později Panny Marie Růžencové (*vice viz str. 12*).

Pius V. prováděl reformy stanoverné Tridentským koncilem: vydal Tridentský katechismus (1566), Římský breviář (1568) a v r. 1570 nový Mešní řád, který platil 400 let a dodnes je možno jej používat jako mimořádnou formu (tzv. Tridentský ritus) při sloužení mše sv.

Dbal o to, aby duchovní pobývali v místě svého úřadu, prováděl kontrolu řeholí, a ty, které nedodržovaly svůj cíl, rušil. Tvrdě potíral nevázaný život kněží. V r. 1568 vydal nařízení, že kněží, kteří se dopustí pohlavního zneužívání, mají být zbaveni kněžského stavu a vydáni světské moci k potrestání. Celý pontifikát zaměřil především na hlavní poslání Církve – úsilí o spásu duší a koordinované misijní úsilí v dosud nekřesťanských anebo pro církev ztracených zemích.

Vždy se vyhýbal jakékoli protekci a byl všem příkladem osobní zbožnosti. Po zvolení za papeže si ponechal své původní dominikánské roucho bílé barvy a tak dodnes papežové užívají bílé roucho.

Pius V. byl v r. 1672 blahorečen a v r. 1712 svatořečen. Liturgická památka se slaví 30. dubna.

	226 ŘEHOŘ XIII. 13. květen 1572 - 10. duben 1585 * 1502 Itálie, vl. jm. Ugo Buoncompagni	
---	---	--

Pocházel z Bologně (IT) po studiích přednášel na univerzitě církevní právo a posléze zastával i různé právnické funkce v diplomatické činnosti Církve. V r. 1565 byl jmenován kardinálem.

Jako papež považoval za svůj základní cíl boj proti protestantismu a evangelizaci dosud nekřesťanských území v Americe, Asii a Africe. Pro uskutečnění těchto cílů založil přes 20 výukových zařízení k výchově kněží. V Římě dal postavit mnoho významných budov, mj. i palác Quirinál, původně sídlo papežů, od r. 1870 italských králů a dnes prezidenta Italské republiky.

24. února 1582 vydal bulu *Inter gravissimas*, vyhlášující kalendářní reformu, která měla odstranit nepřesnosti juliánského kalendáře a vešla v platnost jako tzv. gregoriánský kalendář (*vice viz str. 12*). V Čechách jej zavedl císař Rudolf II. roku 1584. Rusko jej přijalo až po Říjnové revoluci roku 1918. Konečně ve 20. století se kalendář původně zavedený touto bulou stal mezinárodním standardem a je používán dodnes.

**Při sledování virtuální mše jsme společně,
ale nejsme spolu.**

papež Fantišek

**Simulatio amoris peior odio est.
Předstíraná láska je horší než nenávisť.**

Plinius

Poselství II. Vatikánského koncilu

4

Před 55 lety byl ukončen II. Vatikánský koncil. Od té doby Církev prošla vývojem, který se některým zdá příliš pomalý a jiným naopak překotný, až chaotický. A došlo i k tomu, že se koncilním otcům dávala do úst slova, která nikdy nevyslovili a někdy i názory, které nemají v koncilních dokumentech žádnou oporu.

Na závěr koncilu dne 8. prosince 1965 Svatý Otec Pavel VI. pronesl *Poselství koncilu lidstvu*. S tímto Poselstvím, adresovaným: **1. Těm, kdo vládnou, 2. Lidem ze světa myšlení a vědy, 3. Umělcům, 4. Ženám, 5. Pracujícím, 6. Chudým, nemocným i všem trpícím, 7. Mládeži** - se budeme postupně na těchto stránkách seznamovat.

Ženám: Obrácíme se také na vás, ženy všech společenských vrstev – představujete polovinu ne-smírné lidské rodiny. Církev je hrdá, že nechala v průběhu staletí zazářit zásadní rovnost ženy s mužem, i když jejich charakteristiky jsou tak odlišné.

Manželky, matky rodin, první vychovatelky lidského rodu, předávejte svým dětem tradice otců a mějte na paměti, že matka prostřednictvím svých dětí patří k přicházejícímu času, který sama možná nikdy nespatří.

I vy, neprovdané ženy, můžete naplňovat poslání prodchnuté sebedarováním. Lidská společnost na vás volá ze všech stran a vaši pomoc potřebuje.

A vy, Bohu zasvěcené panny, buďte ve světě, v němž se prosazuje egoismus a vyhledávání požitků, strážkyněmi čistoty a zbožnosti. Ježíš, který daroval manželské lásce celou její plnost, také vyvýšil zřeknutí se této lásky, když je to motivováno nekonečnou Láskou a službou zaměřenou na všechny. Ženy celého světa, křesťanky i nevěřící, vám je svěřen život v tomto nelehkém okamžiku dějin – a proto na vás závisí záchrana světa!

OPRAVA ČÁSTI BÝVALÉ FARNÍ BUDOVY U KOSTELA SV. ANNY

Mili farnici,

možná si mnozí z vás vzpomenou, že jsem již před 2 roky podával grant na opravu části bývalé fary u sv. Anny - konkrétně přízemí a suterénu a venkovního dvoru a zcela nového vstupu do domu pro vozičkáře. Tehdy jsme bohužel s naší žádostí neuspěli. Tento rok v březnu jsme obnovenou žádost podali znovu a grant jsme získali. Opravená část budovy má sloužit jako Komunitní centrum pro znevýhodněné a více postižené skupiny jako jsou senioři, vozičkáři, svobodné maminky, bezdomovci apod. Zároveň bude moci Komunitní centrum využívat i farnost pro své aktivity, tedy setkávání farníků a pořádání různých akcí spojených se životem farnosti.

Celkové náklady na opravu tvoří 11.500.000,- Kč. Z grantu nám bude poskytnuto 10.000.000,- Kč. Zbýlou částku je možné odpracovat tím, že si **svěpomocí uděláme přípravné práce pro konkrétní realizaci**, kterou pak bude realizovat firma vybraná z výběrového řízení. Jedná se tedy o oklepávání omítek a vynášení materiálu do kontejnerů a též vykopání podlah cca do 30 cm. Tato práce je typicky mužskou prací. Chtěl bych tedy požádat muže, kteří by byli ochotni pomoci s těmito pracemi, aby se přihlásili v sakristii kostelů nebo přímo u faráře P. Víta Uhra. Tam by se dozvědi konkrétní informace. Především, že by bylo možné přijít v podstatě kdykoliv a pomáhat podle časových možností jednotlivce. Pokud nebudeme moci zabezpečit tyto práce svěpomocí, musíme je jako farnost zaplatit.

Předem vám velice děkuji za ochotu a spolupráci. P. Vít Uher, farář

Večerní díkůvzdání

Liturgia horarum – Hymnus Soll ecce lentus

Slunce, jež zvolna zapadá,
loučí se s moři, horami,
i s poli a jim nechává
slib zítřejšího svítání.

Nad důmyslem tvým, Tvůrce náš,
lidský duch jat je údivem,
vždyť světu zákon ukládáš,
jak střídat se má noc i den.

Když ponenáhu opřádá
celou zem hustá příze tmy,
ruch denních prací ustává
a vrací se klid toužebný.

Dej, ať jsme jednou světlem tím,
náš Otče, věčně blaženi,
ať Synu s Duchem vznešeným
táž píseň jako tobě zní. Amen.

Robert de Langeac

ŽIVOT SKRYTÝ V BOHU**2**

zpracovala Mgr. Tereza Pýchová

Podrobnější informace o knize a autorovi byly otištěny v PL 330.

Nepořádek a zápas

Prvotní hřích připravil stvoření o jeho řád. A v tomto nepořádku se ohlíží každá mohutnost jen po svém vlastním prospěchu, místo aby se zabývala obecným blahem, a odsuzuje tím celek k zániku, jak říká sv. Tomáš Akvinský. Lidské nitro tak lze přirovnat k doupěti divokých zvířat, která je třeba zkrotit. To je možné jen tehdy, když je nespouštíme z očí a držíme nad nimi bič. Jestliže ztratíme kontrolu sami nad sebou, především na počátku, podobáme se manéži. Nevstupujte však do ní pod záminkou, že šelmám po zásluze uštědříte šlehnutí bičem. Nepodaří se vám to. Raději za nimi zaklapněte dvířka a vydejte se vzhůru, k Bohu. Jak to lze dokázat? To je tajemství; vašim učitelem bude Duch svatý.

Kromě toho okolo duší vždy obchází nepřítel. Obzvláště nenávidí duše, které mu nikly a chtějí dobře sloužit Bohu. Udělá vše pro to, aby je zničil. Chce jim znemožnit, aby přinášely plody. Proto útočí už na květy od první chvíle, kdy se objeví. Každý květ, který předčasně uvadne, je ztraceným plodem, který bude chybět při sklizni. Každá dobrá myšlenka udušená strachem, každá upřímná touha uhašená obavou je neplodným květem. Zlý duch to ví. Proto vkládá do duše tisíce dotěrných a matoucích pohnutek jako je hloupá ješitnost, žárlivá přecitlivělost, podezíravá netrpělivost nebo rozmarná žravost. Tyto sklony zároveň trápí, znepokojují, zneschopňují, zastrahují a rozpolcují pozornost ducha i užívání vůle.

Bůh nikdy nevyvolává zmatek nebo nepokoj; podle toho vždy poznáte, zda působí on. Zlý duch dokáže dělat nesmírně rafinované věci, aby zničil hluboké duše!

PĚŠÍ POUŤ

**k Mariánskému sloupu
na Staroměstském náměstí**

15. srpna požehnal kardinál Dominik Duka obnovený Mariánský sloup na Staroměstském náměstí. Kvůli současné situaci a dalším opatřením byla účast na posvěcení omezená. Proto bych byl rád, aby též naše farnost vykonala pouť k Panně Marii na tomto Mariánském sloupu na Staroměstském náměstí. Jak bohužel víme z historie, hlavní aktéři, kteří sloup strhávali byli právě z naší pražské čtvrti - ze Žižkova. Můžeme proto tuto naši pouť pojmut jako určitý akt zadostiučnění a pokání za tento bolestný čin.

Pouť vykonáme první sobotu v říjnu - 3. 10.

Sejdeme se ve 14:00 v kostele sv. Prokopa, kde začneme modlitbou a pak půjdeme pěšky na Staroměstské náměstí, kde se pomodlíme růženec a následně navštívíme Týnský chrám.

Všechny srdečně zv. P. Vít Uher

Křest udělovaný pozměněnými svátostnými formulami je neplatný

Kongregace pro nauku víry zveřejnila věroučnou nótu o slovech, kterými se udílí svátost křtu, a zdůraznila, že věroučného hlediska je chybné, když celebrant ve svátostném úkonu mění jednotné číslo slovesa křít na množné a svévolně rozšiřuje podmět křestní formulace slovy „křtíme jménem nebo spolu s tatínkem, maminkou, kmotry, prarodiči, příbuznými, přáteli a shromážděním věřících“. Druhý vatikánský koncil ale stanovil, že „nikdo jiný, ani kněz, nesmí v liturgii o své vůli nic přidávat ani ubírat ani měnit“.

Virus egoismu je mocnější než Covid, píše papež bankéřům a politikům

„Nedokázali jsme solidárně sdílet dobro a společné zdroje, ale prožili jsme solidaritu v utrpení“. Těmito slovy hodnotí papež František krizovou zkušenost koronavirové pandemie v poselství, kterým se obrací k účastníkům letošního finálního fóra Ambrosetti. Společné pobývání doma nás navrátilo k námaze i radosti každodenních vztahů, za zřeknutí se všeho nadbytečného a volby toho podstatného. Rozhodujícím prvkem se stal přídavek velkorysosti a odvahy, které mnozí lidé prokázali“, popisuje římský biskup.

V ekumenismu není cílem rychlé řešení

Na poli ekumenismu by se dalo postupovat rychlejším tempem. Bolí mne, že veřejné mínění vždycky připisuje všechny obtíže katolické církvi. Příliš snadno se zapomíná, že překážky existují na obou stranách - říká kardinál Kurt Koch v ohlednutí za svým již desetiletým působením v čele Papežské rady pro jednotu křesťanů. Připomněl také, že stále nebylo zcela naplněno pozvání Jana Pavla II., s nímž se obrátil na všechny křesťanské církve, k angažovanosti v otevřeném dialogu na téma výkonu primátu římského biskupa, aby nebyl překážkou jednoty, nýbrž službou. Kromě toho také zdůraznil, že v ekumenismu je stejně důležité nadšení pro jednotu i trpělivost. Nejde tu totiž o pouze organizační sjednocení, nýbrž o jednotu ve víře. Naším cílem tedy není rychlé řešení, nýbrž takové, které se osvědčí v praxi. Pokud katolíci nedokáží vést dialog mezi sebou navzájem, se svým biskupem, pak nejsou věrohodní ani na poli ekumenismu.

Streamingová mše nemůže nahradit osobní účast

„Vraťme se s radostí k eucharistii!“ – vybízí prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti v listu předsedům všech biskupských konferencí, kde připomíná, že fyzická účast na mši je nenahraditelná. Křesťanské komunity nikdy nezvolily izolaci a neučinily z církve uzavřené město. Kardinál Sarah vybízí k co nejrychlejšímu návratu k normální bohoslužebné praxi, a podotýká, že liturgické nomy nemohou být upravovány státními předpisy, nýbrž pouze církevními představiteli, tedy biskupy.

Kongregace pro nauku víry zamítá interkomunio v Německu

Kongregace pro nauku víry vyloučila eucharistické společenství mezi katolickou a protestantskou církví v Německu a teologicky jej zdůvodnila příliš velkými rozdíly v chápání eucharistie a církevního úřadu. Zároveň v této otázce neexistují podklady pro osobní rozhodování ve svědomí, stojí v listě, který kard. Ladaria zaslal předsedovi německé biskupské konference, biskupu Georgu Bätzingovi. K listu římské kongregace je připojen teologický rozbor jednotlivých bodů zmíněného německého ekumenického prohlášení. Z kritické analýzy vyplývá, že dokument německých evangelických a katolických teologů dostatečně neobjasňuje některé základní otázky katolického pojetí církve, eucharistie a svěcení. Eucharistické společenství s evangelickou církví v Německu by navíc za nynějšího stavu podrylo ekumenický dialog s pravoslavnými církvemi, a to též za německými hranicemi, stojí v listě Kongregace pro nauku víry.

z Internetu Radio Vaticana zpracoval -AJ-

Luděk Šalom narozen v roce 1980 pochází z Rožnova pod Radhoštěm. Po studiu matematiky na MFF UK už v Praze zůstal a usadil se na pražském Žižkově. Nyní pracuje v bance jako procesní manažer. S manželkou Luyan vychovávají tři děti, dcery Jessicu a Julii a syna Lukáše, který často ministruje v kostele u svatě Anny. Luděk rád hraje badminton, squash, ale také deskové hry a původem asijskou hru go.

Vlivem globální pandemie koronaviru se změnil způsob realizace rozhovorů, z původního osobního kontaktu se nyní rozhovory uskutečňují telefonicky, e-mailem nebo online. S panem Luděkem jsme tímto způsobem probrali několik témat.

Jeho myšlenky mě natolik zaujaly, že po dohodě s redaktorem časopisu považuji za vhodné rozhovor rozdělit do dvou částí. Nyní si můžete přečíst jeho první část.

Jaký je Váš názor na pandemii koronaviru?

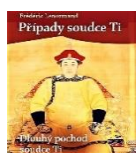
Ještě, než dorazil koronavirus do Evropy, věděli jsme ze zpráv v Číně, že to není obyčejná chřipka, jak se na počátku říkávalo. V Číně tehdy byla mnohem větší obava a mnohem přísnější opatření. Třeba se měřila teplota při každém vstupu do obchodních center a kdo měl teplotu, nebyl vpuštěn. Pak jsme první vlnu zvládli výborně, byť s patřičnou dávkou politické nepravdy. Dnes ale nechápu, proč jsme se během letního oddechu nepřipravili. Nerozumím, proč nebylo zřízeno call centrum o cca sto operátorech, kteří by pomáhali hygieně a společnosti. Stáli by 50 milionů za rok a ušetřili miliardy. Teď už to vypadá, že čísla stoupnou vysoko. Do tří týdnů od začátku září se rozšíří mezi dětmi a část rodičů, postupně se budou zavírat třídy nebo školy, do toho chřipky, přijde střídavá distanční výuka po dobu zhruba půl roku a hlubší ekonomické problémy. I přesto smýšlím pozitivně. Věda i medicína a mezinárodní spolupráce je na takové úrovni, že by tu účinná vakcína mohla do několika měsíců být.

Zajímá mě příběh Vaší lásky s manželkou, která pochází z Číny. Prosím, řeknete mi, kde a jak jste se seznámili?

V roce 2006 jsem jel na dva měsíce do Číny, abych se zdokonalil ve hře go pod vedením profesionálních hráčů. Bylo to krásné poznávání exotických končin spojené s touhou stát se silným hráčem go a tehdy jsem netušil, že poznám i Luyan. Byla jednou z organizátorek tohoto letního kempu. Pak jsem ji pozval k nám do Česka, a protože tu byla i na Vánoce, pozval jsem ji k nám domů do Rožnova, kde je vždy trávíme. Mamka si říkala, že to bude vážné, protože do té doby jsem rodičům žádnou holku nepředstavil a s těmito záležitostmi je nezatěžoval. No a pak jsme měli svatbu v Česku, církevní na výletě s farníky ve Slovenském ráji a oslavnou ještě v Číně. Jsem vlastně třikrát ženatý se stejnou ženou 😊

Jakým jazykem doma mluvíte?

V jazycích to doma na prvních pohled máme trochu chaos. Ale opak je pravdou, je v tom jasný systém – s Luyan mezi sebou mluvíme anglicky, Luyan s dětmi čínsky a já česky. Pro děti je samozřejmě dominantní jazyk čeština, čínsky umí taky skvěle a pasivně přijímají angličtinu. Já jim čínsky nerozumím a můžu aspoň po chlapsku vypnout.

Jakou duchovní literaturu doporučíte čtenářům PL?

Po pravdě duchovní literaturu moc nečtu. Mohl bych ale doporučit krásné detektivní příběhy **Soudce Ti**. Děj se odehrává ve staré Číně, vyšetřování zločinu je důmyslné a napínavé, soudce se pohybuje přímo v terénu a často nás dovede od obyčejných lidí až k intrikám císařského dvoru.

rozhovor připravila Lucia Ferencei

Pokračování rozhovoru bude v následujícím vydání Prokopských listů.

Říjen – měsíc modlitby růžence

Růženec (latinsky *rosarium* – *Zahrada růží*) je meditativní opakovací modlitba širouce rozšířená mezi katolíky. Je považována za tradiční symbol římskokatolické církve a významný prvek mariánské úcty.

Původ růžence jako modlitebního počítadla je v ranném středověku.

Původním záměrem bylo vytvořit pro laiky přístupnou modlitbu napodobující žaltář, který byl velmi rozšířenou pobožností v kláštrech. Opakovaná mariánská modlitba je tedy náhradou žalmů, které si lidé nemohli zapamatovat, proto nahradili jejich počet (150) vhodným jednoduchým vzýváním Panny Marie.

V roce 2002 narušil původní symboliku čísla 150 papež Jan Pavel II. apoštolským listem *Rosarium Virginis Mariae*, který zavádí další (čtvrtou a nepovinnou) část růžence – tajemství Růžence světla.

Památka Panny Marie Růžencové se liturgicky slaví 7. října a celý tento měsíc je modlitba růžence v popředí pozornosti všech katolíků.

Reforma občanského kalendáře v říjnu 1582

Do října 1582 se občanská společnost i církev řídily Juliánským kalendářem zavedeným ve starověkém Římě Julius Caesarem v roce 45 př. n. l. Teno kalendář měl ale odchylku skutečné a kalendářní délky dne cca 11 minut, což se během staletí prodloužilo až na 9, 81 dne. Velikonoční neděle tak nebyla tou první nedělí po prvním jarním úplňku, což pro římskokatolickou církev byl stav neúnosný.

Z toho důvodu byla za pontifikátu Řehoře XIII. (1572 – 1585) ustanovena papežská komise v čele s astronomem Luigi Giglio, která po několikaleté práci předložila návrh a Řehoř XIII. vydal 24. 2. 1582 bulu *Inter gravissimas*, vyhlášující kalendářní reformu a zavádějící **gregoriánský kalendář**. Reforma byla provedena vynecháním 10 dní tak, že po čtvrtku 4. října 1582 následoval pátek 15. října 1582. Papežská bula také stanovila, že každý poslední rok století bude přestupný jen tehdy, bude-li dělitelný číslem 400. Tím došlo k vynechání třech přestupných roků každých 400 let, což zkrátilo délku průměrného juliánského roku 365,25 dne o 3/400 na 365,2425 dne. Díky tomu dojde znovu k posunu oproti tropickému roku o jeden celý den až po přibližně 3300 letech.

K přijetí gregoriánského kalendáře roku 1582 došlo jen v některých katolických zemích, jinde se prosazoval postupně, až se v 1. čtvrtině 20. století stal dodnes platným mezinárodním standardem.

z internetových zdrojů zpracoval -AJ-

MALÁ LITURGIKA

Od 12. října začnou opět pondělní setkávání s liturgickými tématy. Konají se od října do dubna v pondělí (dle níže uvedeného rozvrhu) od 18:45 ve Farním centru. Po seznámení s tématem se v druhé části uskuteční vzájemná diskuse. Konkrétní téma obdrží účastníci vždy několik dní předem – a je možné je rozesílat komukoli.

Všichni jste srdečně zváni – třeba jen na téma, které by Vás mohlo zajímat. P. Ant. Ježek

datum	téma	datum	téma
12. 10.	Zahájení, liturgické aktuality	25. 1.	Eucharistická modlitba III.
19. 10.	Bohoslužebná místa	1. 2.	Liturg. kalendář a matematika, 4 (Dr. P. Zavadil)
26. 10.	Prostorové členění a zařízení kostela	8. 2.	Činnost Kongregace pro bohoslužbu a svátosti
9. 11.	Sestava liturgického kalendáře 2021 - 1. část	15. 2.	Orientální jazyky v liturgii (Mgr. I. Kučová)
16. 11.	Sestava liturgického kalendáře 2021 - 2. část	1. 3.	Liturgické nedostatky kolem nás
23. 11.	Symbolika čísel v křesťanství (Mgr. A. Vacková)	8. 3.	Liturgický charakter postní doby
7. 12.	Odpovědi při mši sv. – 1. část	15. 3.	Liturgické postřehy ze zahraničí (Mgr. P. Šebela)
14. 12.	Odpovědi při mši sv. – 2. část	22. 3.	Srovnání Vánočního a Velikonočního oktávu
4. 1.	Liturg. kalendář a matematika, 3 (Dr. P. Zavadil)	12. 4.	Sekvence v současné liturgii
11. 1.	Eucharistické modlitby a jejich obsah	19. 4.	volné téma
18. 1.	Eucharistická modlitba II.	26. 4.	Závěrečný liturgický test

Cesta na poutní místo La Salette (květen-červen 2019)

Romana a Marek Bartečkoví

V minulém čísle byla otištěna poslední část příběhu Melánie Calvatové, v níž jsme se seznámili s okolnostmi zjevení Panny Marie ve francouzské La Salette. Melániin deník byl publikován v jedné z kapitol knihy Děvečky Boží Marka Presse a její přepisování mě vedlo ke zvažování návštevy tohoto poutního místa. Události kolem zjevení plačící Panny Marie jsou velmi silné stejně jako nahlédnutí do intimního života Melánie Calvatové, jejímž prostřednictvím Panna Maria 19. září 1846 promluvíla k celému světu s významným poselstvím. Na fotkách, které lze nalézt na internetu pod heslem „La Salette“ jsou k vidění úchvatné scenerie francouzských Alp a uprostřed nich krásná poutní bazilika Notre-Dame de La Salette. To vše mohou být silné motivy pro to, aby se člověk rozhodnul překonat asi 1200 km dlouhou cestu a přenést se z knihy do skutečné reality. Nápad uvítal i tehdy můj snoubenec, tudíž jsme se poslední květnový den loňského roku vydali společně na „zásnubní pouť“ do Francie. Naším cílem bylo podpořit přípravu na manželství v duchovní rovině i vychutnat nevšední dobrodružství, které výprava může přinést. A můžeme konstatovat, že se naše přání uskutečnila!

Jeli jsme autobusem, protože nemáme auto a letenky do přilehlých měst nám přišly zbytečně drahé. Zpáteční jízdenka autobusem stojí cca 2500 Kč na osobu. Je třeba se jen smířit s tím, že jedna cesta zabere 21 hodin ne příliš pohodlné jízdy. Nejbližší větší město je Grenoble, který je vzdálený 60 km od městečka Corps, odkud pochází Melánie. Z Prahy jsme tedy dojeli nejdříve do italského Turína a tam přestoupili na autobus až do Grenoblu. V Grenoblu jsme se prošli na náměstí svatého Ondřeje a navštívili kostel sv. Ondřeje z 12. století. Při procházce kolem řeky Isère jsme viděli i slavnou grenobelskou lanovku, která je nejstarší městskou lanovkou v Evropě. Po občerstvení jsme nasedli na poslední spoj do Corpsu. Měli jsme štěstí, protože před námi seděla v autobusu slečna, která jela také do La Saletty. Dověděli jsme se, že tam jedu na pár týdnů pracovat jako dobrovolnice.

Z Corpsu je to na poutní místo 5 km cesty, ovšem do kopce s výrazným převýšením. Tuto cestu musela absolvovat Melánie i její o pár let mladší kamarád pasáček Maxim Giraud pravidelně, když byli vysláni na službu do hor. Nám nabídla naše spolucestující jízdu autem, protože pro ni jakožto dobrovolnici přijel jeden ze zaměstnanců poutního místa. Nechali jsme se (bez těžkých krosen) vysadit asi ve třetině cesty, protože bylo teprve odpoledne, a jen nalehko vyrazili posledních pár kilometrů překrásnou stezkou, nejdříve lesem a pak po úbočí Alp. Asi po hodině stoupání jsme poprvé uviděli baziliku Notre-Dame de La Salette! Byl krásný slunný den, a když už to vypadalo, že budeme v cíli coby dup, čekalo nás další náročné a táhlé stoupání. Do cíle jsme dorazili značně utahaní až navečer. Poutní místo La Salette je rozlehlý areál, k bazilice přiléhá komplex budov, síť vycházkových stezek a velké parkoviště, kde stálo vedle aut i několik autobusů. Navzdory velikosti místní architektura skvěle zapadá do horského terénu, místo působí harmonicky a všechno je ještě mnohem hezčí než na obrázcích, které jsme si dříve prohlíželi v Praze. Na recepci jsme si vyzvedli zavazadla a dostali klíče od pokoje, což byla v našem případě velká jedenáctilůžková ložnice s palandami a sociálním zařízením. Na rozdíl od dvojlůžkových nebo třílůžkových pokojů je tato varianta nejlevnější a za noc tak dáte jen 7 euro za osobu. V pokoji byli jen tři spolubydlící asi proto, že první červnový týden ještě není sezóna v plném proudu, někteří odjeli dřív, ale nikdy nás na pokoji nebylo víc než pět. Měli jsme taky přístup do vybavené kuchyně, kde se daly v lednici uskladnit potraviny a připravit snídaně nebo i uvařit z vlastních zásob. Na recepci nás ještě vybavili dalšími potřebnými informacemi, koupili jsme si dopředu snídaní v místní restauraci a po dvou dnech cestování jsme spokojeně usnuli.

Další den byla neděle, naplánovali jsme to tak schválně, abychom si vychutnali hned první den naplno. Restaurace byla vcelku obsazená, kolem dlouhých řad stolů byli různí poutníci, velké skupiny, rodiny, páry i jednotlivci, lidé z různých zemí. Snídaně byla o něco dražší, za 10 euro jsme dostali kávu, toasty, maslo a džem, takže jsme se rozhodli příští dny už sníst z vlastních zásob nebo si dojet na nákup do Corpsu. Byl zase slunný den, díky tomu bylo teplo, takže i ráno stačilo mít na sobě jen triko a svetr, i když jsme byli v nadmořské výšce 1800 metrů. To, na co nejsme z Prahy zvyklí, byl čerstvý vzduch, zrána obzvlášť silný a osvěžující! Konečně jsme se vydali do baziliky na mši svatou, která byla sloužena ve francouzštině. Ještě víc jsme se nechali vtáhnout silnou duchovní atmosférou a těšili se z toho, že jsme dostali možnost toto místo navštívit, na konci mše mohli poděkovat Pánu i za to, že jsme v pořádku dorazili a čekalo nás pět dní odpočinku na tak pohádkovém místě.

dokončení v příštím čísle PL

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3.

Některé aktivity jsou o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny.

Náboženství dětí

pondělí - čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže.

Ve školním roce 2020–2021 se vyučuje ve Farním centru od 8. září 2020.

- předškoláci + 1. ročník ZŠ: úterý 15:45 (M. Provinská, místnost A)
- 2. ročník ZŠ: úterý 16:45 (M. Provinská, místnost A)
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání: čtvrtek 15:15 (P. Vít Uher, místnost A)
- 4. – 5. ročník ZŠ: čtvrtek 16:15 (P. Vít Uher, místnost A)
- 8. ročník ZŠ + středoškoláci: bude upřesněno na web. stránkách farnosti a v ohláškách (Jakub Kroneisl, místnost A)

Další informace: www.farnost-zizkov@efara.cz; MiladaProvinska@seznam.cz; kroneisljakub@seznam.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19:00 - 20:30 (kromě prvního čtvrtku v měsíci)

Číst bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny se čte a společně objasňuje část bible určená na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající

neděle 17:00 - 18:00

P. Vít moderuje setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří se chtějí seznámit se základy katolické víry a připravit se k přijetí svátostí.

Příprava na biřmování

Přijmout svátost biřmování znamená "mít povinnost bránit a šířit víru slovem i životem" (II. Vat. koncil). Proto, aby člověk mohl dobře obhajovat i žít svoji víru, potřebuje ji dobře znát a vědět, jak ve svém životě uskutečňovat povolání svěřené nám od Ježíše Krista. K tomu slouží příprava, která se odehrává ve Farním centru pod vedením P. Víta Uhra. Zároveň je možné klást dotazy, na které mnohdy není čas anebo ani příležitost.

Malá liturgika

pondělí 18:45 - 20:00 (říjen - duben)

Hovory o liturgii se týkají aktuálního liturgického dění i všeobecných otázek (průběh liturgických úkonů, skladba liturgického roku, podrobnější rozbor jeho částí, liturgický prostor) i dalších souvisejících okolností.

Eucharistická adorace

kostel sv. Prokopa: první čtvrtek v měsíci po mši sv. do 20:00

Modlitba růžence

neděle, středa

Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech ze života Ježíše Krista i Panny Marie ve vztahu k naší současnosti. Růženec se společně modlíme v kostele sv. Anny v neděli od 7:25, ve středu od 17:20 v kostele sv. Prokopa.

Polední ateliér

pátek 9:00 - 12:00 (říjen - květen)

Jde o setkání převážně žen, při němž se zdobí svíčky, vyrábějí drobné užitečné předměty včetně drátkování, háčkování, malování, šití a přípravy drobných dárkových předmětů k různým příležitostem.

Trénování paměti

pondělí 17:15

Vzájemná i odborná pomoc pro ty, kteří pociťují slábnutí své paměti, a rádi by obnovili funkčnost svých paměťových buněk.

Úklid kostelů

druhá sobota v měsíci 9:00 - 11:00

Po mši sv. v kostele sv. Prokopa (začátek 8:00) se přítomní rozdělí do skupin a podle stanoveného harmonogramu počne úklid všech tří kostelů naší farnosti. Díky ochotě farníků se daří každý měsíc naše kostely uklidit. Rádi uvítáme každého, kdo se této akce zúčastní.

Chrámový farní sbor

pondělí 18:30

Na zkoušky chrámového sboru jsou srdečně zváni všichni, kdo mají chuť si přijít zazpívat a svým zpěvem podpořit a zkráslit průběh liturgie. Noví zpěváci a zpěvačky i hudebníci jsou vítáni v každé době. Kromě zdravého „zapřáhnutí“ hlasivek by mělo jít také o odpočinek a odreagování se od různých úkolů, kterými jsou jinak vyplněné naše dny, v příjemném prostředí a srdečném společenství.

Chcete se nechat pokřtít? Uvažujete o tom, zda je křest nutný?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát) ve Farním centru a může vyústit až do křtu o Velikonocích 2021. Nová skupina hledajících začala svá setkání v květnu 2020, další začíná po Velikonocích 2021.

Chcete nechat pokřtít své dítě?

Dítě do 6 let: Kontaktujte P. Víta Uhra a po osobním rozhovoru bude dohodnuta příprava na křest dítěte.

Dítě 7 - 14 let: V tomto případě je potřeba, aby dítě o víře již něco vědělo. Proto je potřebná jeho příprava ke křtu. Kontaktujte kněze P. Víta Uhra, s nímž se na přípravě domluvíte.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým právním nebo společenským aktem, ale svátostí, skrze kterou Bůh vstupuje mezi dva lidi, aby je posvětil a pomáhal jin ve společném životě. Proto je nutná určitá příprava ke sňatku. Tu domluvíte (minimálně 3 měsíce předem) s P. Vítem Uhrem.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít tak klid v duši?

Svátost smíření (sv. zpověď) lze v kostelích naší farnosti přijmout:

kostel sv. Prokopa: pondělí, středa, čtvrtek, pátek 17:25 - 17:50

kostel sv. Rocha: středa 6:30 (kromě letních prázdnin), neděle 16:30 - 16:50

kostel sv. Anny: neděle 7:30 - 7:50

S knězem lze předem domluvit i jiný termín.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování, která biřmovancům dává dary Ducha svatého a celkovou posilu ve víře, se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům - po nezbytné přípravě - každoročně na podzim. Zájemci se mohou přihlásit u P. Víta Uhra.

Jste nemocný? Potřebujete duchovní pomoc?

V případě takové potřeby se kdykoliv obraťte na P. Víta Uhra, se kterým domluvíte udělení svátosti nemocných buď u Vás doma nebo na jiném místě (nemocnice, domov důchodců apod.). V naléhavých případech zavolejte kněze neprodleně v jakoukoli hodinu.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste dlouho nebo vůbec u sv. zpovědi a u sv. přijímání?

Nebojte se kontaktovat kněze, lidí jako Vy je mnohem více. Příprava na přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují na křest. Kněz Vás bude rád informovat o termínech a dalších podrobnostech této přípravy.

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním rozloučit při církevním obřadu na hřbitově nebo v krematoriu? - Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí; je však nutné dohodnout čas rozloučení dříve s knězem než s pohřební službou.

Tradici ani současnosti katolické církevní praxe však neodpovídá tzv. „společný rozptyl“, z toho důvodu není přítomnost kněze u této akce možná.

Chcete nechat sloužit mši sv. za svoje blízké nebo na jiný dobrý úmysl?

Toto je třeba domluvit předem v sakristii kostela, ve kterém by měla být tato mše sv. sloužena.

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
---	--	---

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

Výstav Nejsvětější svátosti:

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

sv. Prokop:

první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic Vít Uher, ThD: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko:

stav ke dni 30. 9. 2020:

výše dluhu (úvěr): Kč 3 002 627,50

povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-

sbírka na splácení úvěru - září 2020:

Kč 9 305,-

č. účtu farnosti: 4200172251/6800 (Sberbank)

VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013

Děkujeme za Vaše dary – jen díky jim můžeme i my dále pomáhat.

PROKOPSKÉ LISTY 331 – ŘÍJEN 2020

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov

farář: P. ThLic Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány.

Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč. NEPRODEJNÉ.